

מועצת העיר השש עשרה - שלא מן המניין מס' 28

בישיבה מיום 5 בספטמבר 2010

<u>חברים:</u>		
מוטי ששון	-	ראש העיר
יאיר טאו	-	מ"מ ראש העיר וחבר מועצה
זברלו חיים	-	ס. ראש העיר וחבר מועצה
סיטון עזרא	-	ס. ראש העיר וחבר מועצה
נוימרק זוהר	-	ס. ראש העיר וחבר ועדה
גזית אורה	-	חברת מועצה
מועלם משה	-	חבר מועצה
בית דגן משה	-	חבר מועצה
עמוס ירושלמי	-	חבר מועצה
פנחסוב לב	-	חבר מועצה
בבלי יעקב	-	חבר מועצה
לוי אילן	-	חבר מועצה
ישורון יואל	-	חבר מועצה
יוסים סטניסלב	-	חבר מועצה
רון יצחק	-	חבר מועצה
כהן רועי	-	חבר מועצה

עדן רבקה - חברת מועצה
חרש יעקב - חבר מועצה

כמו כן נכחו:

חנה הרצמן - מנכ"ל העירייה
ליפא קמינר - יועץ משפטי
נתי לרנר - עוזר ראש העיר ורכז ישיבות מועצה
אורי צור - חשב העירייה
ג'קי אבן - מנהל החברה הכלכלית לפיתוח חולון
דורון עברי - רואה חשבון
יאיר הרשקוביץ - רואה חשבון
גבי ברנע
שירה
יצחק

על סדר היום:

1. **אישור – סיכומיה והמלצותיה של הוועדה לענייני ביקורת לדו"ח מבקר העירייה לשנת 2009.**

רכוז החלטות מישיבת מועצת העיר שמן המניין מס' 28 מיום 5/9/2010 פרוטוקול 366

1. **החלטה - מועצת העירייה מחליטה לאשר ברוב קולות את סיכומיה והמלצותיה של הוועדה לענייני ביקורת לדו"ח מבקר העירייה לשנת 2009.**

מוטי ששון : על סדר היום אישור סיכומיה והמלצותיה של הוועדה לענייני ביקורת, לדו"ח מבקר העירייה לשנת 2009. החומר נשלח אליכם. יואל, יו"ר הוועדה, בבקשה.

יואל ישורון : דו"ח הביקורת לשנת 2009, הוא ללא ספק דו"ח מקיף ומעמיק במיוחד. במיוחד בהשוואה לדו"חות שאני מכיר גם כיו"ר וגם כחבר מועצה בעשור האחרון.

הדו"ח הזה הקיף 4 תחומים: 1. טיפול בקשישים באגף הרווחה וברשת 'קהילה ופנאי'; 2. אגף החשבות; 3. מינהל תעשייה ומסחר; 4. אגף תשתיות, במינהל תשתיות גנים וסביבה.

כמובן שאני אגע רק בנקודות מרכזיות. המלצות הוועדה מונחות בפניכם וגם הדו"ח עצמו, ואני מניח שאתם מכירים חלק מן המימצאים. אני אגע במה שנראה לי כממצאים עיקריים. אני רוצה לומר, שכמובן בכל אחד מהתחומים שעליהם בוצעה ביקורת, יש מה להעיר. אבל חלק מן ההערות הן הערות מינוריות וחלק מההערות, לדעתנו, הן הרבה יותר מאשר מינוריות.

1. טיפול בקשישים – אני רוצה אולי להקדים על חשיבות הביקורת, דווקא בתחום הזה. דווקא מאחר ואוכלוסית הקשישים בעיר חולון היא למעלה מ-30,000 זה סדר גודל של 18% מתושבי העיר. בכל פרמטר השוואתי מול ערים אחרות, מדובר באחוז די משמעותי ומכאן גם נושא הביקורת בתחום הזה, והמלצות שבאות בסיפא, מקבלים תוקף ומשנה חשיבות.

מטרת הביקורת נועדה לבחון את אופן הביצוע של הצוותים המטפלים בקשישים, הן ברמת הדרישות מול החוק והן גם בנהלי העירייה והמינהל הציבורי. אני אגע בכמה מהמימצאים העיקריים.

הראשון שבהם, שאני הבנתי שכבר עובדים עליו וזה נכון וחכם: היעדר תוכנית-אב לפיתוח שירותים לזקן. דווקא בגלל ההקדמה שאותה הקדמתי, בפיתוח תוכנית-אב, מבקר העירייה פנה לאישה מאוד רצינית (נדמה לי מראשל"צ), שהכינה תוכנית-אב שיכולה לשמש מודל לחיקוי להרבה רשויות מקומיות, שמבקשות לאמץ מודל לתוכנית-אב. הבנתי שהם עובדים על זה,

תוכנית-אב כמובן, היא עצמה כוללת תוכנית הפעולה וללא ספק תשפר את רמת השירותים שאגף הרווה ורשת 'קהילה ופנאי' מעניקים לקשישים; דבר שני, הדו"ח מצביע על היעדר מועדון קשישים בצפון-מרכז העיר, ... ומעלה, שם אוכלוסית הקשישים כמו שאתם יודעים, היא לא מעטה, לכן גם יש הצדקה להקים שם מועדון קשישים; דבר שלישי, כל אותם דברים שמצריכים טיפול מיידי: האחד זה ליקויים בטיחות שנתגלו במספר מועדוני קשישים. אנחנו ראינו אפילו בוועדה, חברי הוועדה ראו תמונות די מזעזעות על מה שקורה בחלק ממועדוני הקשישים. והדבר שהוא ממש צו השעה, יש מועדוני קשישים שאינם נגישים לכסאות גלגלים של נכים. יש את חוק הנגישות של 1998, אני חושב שמועדון קשישים שהוא לא נגיש, הוא גם הופך להיות לא אפקטיבי וכמובן השדרוג של מועדוני הקשישים. לכן גם, בהמלצות, אנחנו קוראים מלבד הכנת תוכנית-האב, גם תיקון מיידי של ליקויי הבטיחות וגם את השדרוג. נדמה לי שזה היה מועדון בנווה ארזים בארלוזורוב, יש שם עומס אדיר של זקנים שבאים בבת-אחת, והשירותים שנמצאים שם לא מספיקים לתת להם שירות, והמועדון בנווה ארזים, נדמה לי שהוא בעייתי במיוחד ביחס לנגישות לנכים. אבל מאחר ומדובר במדגם, מתחייבת פה בדיקה של כל מועדוני הקשישים.

הדבר הנוסף, הערת הביקורת היתה לגבי ניצול התקנים שמעניק משרד הרווחה לעירייה, לא נמצאו שני תקנים של עובדים או עובדות סוציאליות, בטענה שלא נמצאו כאלה מבחינת המקצועיות, מבחינת השכר. הוועדה לא קיבלה את ההסבר הזה.

מוטי ששון: אבל אלה עובדות ביומיום, קשה לקלוט עובדים סוציאליים.

יואל ישורון: אנחנו טוענים שבמאמץ, ניתן לקלוט. בחיפוש, אפשר לקלוט עובדים סוציאליים. בכל מקרה, זה הפסד לעירייה, שהיא מאבדת 2 תקנים.

מוטי ששון: יואל, היום הייתי שם. הביאו לי תלוש משכורת – בושה. השכר המשולב 2,800, שכר משולם! לא חשוב, יש תוספות אבל השכר המשולב 2,800.

(מדברים יחד)

יואל ישורון: 2. אגף החשובות, במינהל הגזברות – אני עובר בקפיצה לביקורת באגף החשובות, במינהל הגזברות. גם כאן נבדקו תחומי פעילות שונים כמו ניהול חשבונות בנקים (יש לעירייה 21 חשבונות פעילים ב-11 בנקים שונים, בסוגי חשבונות שונים עם הטבות שונות), נהלי עבודה וניהול שוטף של האגף. אני אגע גם בכמה נקודות: 1. הביקורת נתנה דעתה לזה שבחלק מהחשבונות הגדולים, לא נמצאה התאמת בנקים מלאה, גם לאחר 4 חודשים. הדרישה היא, כמובן, שלפחות בסוף כל רבעון – ו-4 חודשים זה זמן סביר כדי שתהיה התאמה. אני יכול גם להעיר, כיו"ר הוועדה, גם לא קיבלתי את ההסבר של החשב, שייתכנו מצבים שסכומים יישארו פתוחים בהטבות בנקים, מעבר ל-4 חודשים. זה לא עניין גם, של ליצור מראית עין שהכל בסדר, אלא אני חושב ש-4 חודשים היא תקופה סבירה והגיונית, להביא להתאמת בנקים. בחשבונות הקטנים, כמובן שלא היתה שום בעיה; 2. הערה יותר בעבודה עצמה: חסם ממוחשב בהנה"ח, שימנע יכולת, לכאורה, של חשבות-העל לעשות פעולות ללא אישור ממוחשב מחשב העירייה, אפילו מתגובת החשב, שכל מערכת הנה"ח עוברת גירסה, אנחנו מבינים שניתן לעשות את זה; דבר נוסף, היתה הערה שנוגעת לתקנות משרד החינוך, ביחס לפתיחת חשבון נפרד לכל הכספים שמגיעים מהתקציבים שמתקבלים ממשרד החינוך וממנו הם מועברים למוסדות החינוך. קראתי את ההתייחסות יחד עם חברי הוועדה, של חשב העירייה והתגובה של יו"ר איגוד הגזברים. אני לא אומר שאין הגיון, שזה יוצר סרבול ובירוקרטיה ומשאבים בכ"א, מעצם פתיחת החשבון. אבל בכל מקרה, הביקורת חייבת להתייחס להנחיה הזו של משרד החינוך ואנחנו צריכים לפתור את הבעיה הזו, ולא מספיק שנטען שחשב משרד החינוך טען בחוסר סמכות. עדיין בסמכות, אנחנו צריכים להוכיח ולא הוא; הערה נוספת והיא גם תבוא לידי ביטוי בטח בהערה שנוגעת לדו"חות הכספיים, הרי הדו"חות הכספיים השנתיים מוגשים עד ה-31.3 והדו"חות הרבעוניים, 60 יום לאחר תום הרבעון. אז חלק מהדו"חות הכספיים לא הוגשו בזמן, הביקורת הנחתה וזו גם ההמלצה בדו"ח: יש להשתדל להגיש

את הדו"חות במועד. ביחס לחשבון לתב"רים, החשבון הנפרד, האמת, הערתי אני עצמו בוועדה, שהדרישה הזו של משרד הפנים מאוד תמוהה, אבל הבנתי מתוך קריאת הדו"ח והתנהלות תכתובת עם משרד הפנים, ששוקי עמרני עצמו גם כן מעיר שמהו שם אמור להסתדר. גם אני רואה, אני מניח שגם חברי הוועדה כששוחחנו בוועדה עצמה, שזה יוצר בעייתיות. אבל בכל מקרה, כשקיימת הנחיה, אנחנו עדיין צריכים לעבוד מול משרד הפנים ולשכנע אותם, שפתיחת חשבון היא – לפחות בתפישה שלי – לא הגיונית.

מוטי ששון : לא, הם יודעים שזה לא הגיוני.

יואל ישורון : אבל הם לא משנים את ההנחיה, אז אנחנו חייבים בביקורת להתייחס לזה. עדיין הנחיה נשארת הנחיה.

מוטי ששון : כן, בסדר, הם בשלהם ואנחנו בשלנו.

יואל ישורון : אני עובר למינהל, תעשיה ומסחר – גם כאן הביקורת בחנה את תפקוד המינהל בנושא פיתוח תשתיות באיזור התעשיה, ובעיקר (ובזה אני גם אתמקד), כל מה שקשור בפיתוח פרויקט מחלף חולון, שני השלבים : השלב של מחלף אלון מזרח זה השלב השני, והשלב של גשר המרכבה.

הביקורת בחנה 3 סוגיות : 1. התקשרות עם קבלני הביצוע ; 2. התקשרות עם המפקחים, המתכננים והיועצים ; 3. כל ההתחשבוניות הכספיות וכו'.

צריך לזכור, שפרוייקט מחלף חולון היו בו 2 שלבים : 1. השלב הראשון, עיריית חולון התקשרה עם 2 חברות שונות שכל אחת ביצעה פרויקט מסויים ומע"צ עצמה, היתה צריכה לבצע את כל הפרוייקט שקשור לאפיק נחל אזור ואח"כ בחיבור של שני הגשרים. החברה הראשונה משכה ידה מהפרוייקט, בוא נאמר, במילה עדינה פשטה רגל ולא יכלה להמשיך לבצע את הפרוייקט, וסו"ב היא זו שלקחה גם את שלב ב' וגם, למעשה, את העבודה של מע"צ. נתתי את ההקדמה הזאת, כדי להעיר שתי הערות שהעירה הביקורת. אחת מהן נובעת למשהו טכני, אבל חשוב. זה צו החלת העבודה שניתן למבצע פרויקט, ניתן לפני שנחתם החוזה. הביקורת העירה שצריך לתת את הדעת לזה, זה הרי לא הגיוני ; הדבר השני, קשור בהתקשרות עם מפקחים,

מתכננים ויועצים. כאן אני רוצה להעיר שללא ספק חשוב שחבריי המועצה ידעו, שזה הפרוייקט הגדול ביותר, אני חושב, מאז היווסדה של חולון, שהעירייה נטלה פרוייקט של 200 מיליון שקל, כשחלק ממנו – 60-70 מיליון שקל - זה כל פרוייקט הפינויים באותו איזור, אבל זה ללא ספק הפרוייקט המורכב, היקר ביותר והגדול ביותר. כי הפרוייקטים האחרים נוהלו ע"י החברה הכלכלית, וצריך לתת את הדעת שזה, מה שנקרא 'התגלחות ראשונה', לכן ההערות יותר באות כדי לחדד ולשדרג ולשפר את הניהול. הראשון, נוגע לסיכום עם המפקח של הפרוייקט: אני חושב שכאן הסיכום הוא – וועדת הביקורת נתנה על זה את הדעת – שם, אני לא יודע אם לקרוא לזה פאשלה, אבל ללא ספק יש שם חריגה שצריך לתת עליה על הדעת, וזה אנחנו נותנים בהנחיות עצמן. הסיכום, לאחר שניתנו 3 הצעות לוועדה למסירת עבודות, נבחר מפקח שהיה אמור לעבוד על 2.7% מעלות הפרוייקט, 2% על פיקוח, 0.7% על ניהול ותיאום. נכון, הפרוייקט התחיל ב-30 מיליון, הגיע ל-134 מיליון, אבל סך התשלומים ששולמו בגין 3,8% ולא 2,7%, זה 5.1 מיליון. כמובן, זה נבע מהעובדה שהעירייה רצתה להמשיך את ההתקשרות עם אותו מפקח, אבל מה שקרה בנוסף, שכשהחברה הראשונה פשטה את הרגל וסו"ב לקחה את העבודה, אז במקום לתת לו לפי אחוזים כפי שנקבע בתחילה, הלכו לפי תשלומים חודשיים. היה בזה היגיון, כי המפקח כשהעבודה משותקת ומושבתת, לעבוד באחוזים זה לא להרוויח שום דבר ולא היה לו משתלם, אז במקום לקחת 2% על פיקוח ו-0.7% על ניהול ותיאום, הוא קיבל 105 שעות לניהול לכל חודש, פלוס 31,920 בכל חודש - סכום גבוה לדעתי, אסטרונומי, של ... ממש – לפי החישוב הראשוני שנעשה, בשלב הראשוני של הפרוייקט שעלותו היתה 30 מיליון שקל, הוא היה צריך לקבל כולל מע"מ, קרוב למיליון שקל. אז תראו את סדר הגודל מקרוב למיליון, ללמעלה מ-5 מיליון שקל, לא סביר. ולכן הביקורת ממליצה – וכאן זו הנקודה החשובה – קודם כל לגבש מדיניות של תשלומים, במיוחד כשהפרוייקט מתמשך וחורג – כמו המקרה הזה, הוא חרג הרי במאות

אחוזים,

מוטי ששון : הוא לא חרג, זה בשלבים.

יואל ישורון : חרג, מ-30 מיליון שקל,

(מדברים יחד)

המפקח נלקח על פרוייקט של 30 מיליון שקל.

מוטי ששון : זה לא פרוייקט שהתחיל ב-30 מיליון ונגמר ב-260. זה לא ככה. זה פרוייקט

שאתה גם מתקצב אותו בשלבים. הלא אני לא יכול להביא לאישור מועצה,

את כל הפרוייקט כשאני צריך לקבל אישור של החשב של המשרד. החשב של

המשרד, לעולם לא יתן לך אישור על כל הפרוייקט. הוא נותן לך מה הוא

מקציב לך לאותה שנה ואתה מתחייב אך ורק לתקציב של אותה שנה. אתה

לא יכול להתחייב לתקציב של השנים הבאות. אני אתן לך הרבה פרויקטים

שלא העבירו את הכסף. התחייבו, אבל לא היתה התחייבות חשב.

עכשיו, היו מקרים שהיתה התחייבות חשב, ולא העבירו כסף.

יואל ישורון : אבל איך אתה מסביר את הסיכום עם המפקח? יש חריגה מ-2.7% ל-3.8%? זה

לא סטיה. במיוחד כשהפרוייקט היה תקוע, ואני לא בדקתי אותו-

מוטי ששון : יואל, אתה יודע מה זה פשיטת רגל? אני אומר לך, יצאנו מהפשיטת רגל של

הקבלן, בצורה הכי טובה שיכולה לצאת, במחיר הכי מינימאלי שאתה

שילמת כדי לצאת מהפרוייקט הזה שהקבלן פשט את הרגל. הכי זול שיכול

לצאת מזה!

עכשיו תראה, ברור שהיו כאן אנשים שהיו מעורבים מעל ומעבר בהמשך של

הפרוייקט הזה. זה שקבלן פשט את הרגל, האיש הזה שעובד איתך באחוזים

יכול לשבת, הוא לא עובד. אתה צריך לשלם לו. אבל הוא עשה כאלה פעולות,

במשרד התחבורה, במע"צ, כדי להביא כספים וכדי לסגור את הקצוות

האלה, שהחברים חושבים ובצדק, שיש לו זכויות גדולות מאוד בזה

שהפרוייקט לא נתקע ולא הפך ליפיל לבן. וזה לא היה רחוק מלהפוך ליפיל

לבן, וכמי שמלווה את הפרוייקט הזה כבר הרבה מאוד שנים, ואני מ-94'

הובלתי את הפרוייקט הזה כשאישרו לי באופן עקרוני במע"צ, הפרוייקט

הזה לא נגמר ב-200 מיליון. יש עוד 260 מיליון שזה רק מע"צ – שקל אחד לא עירייה, רק מע"צ. בפרוייקט של ה-200 מיליון, החלק של העירייה הוא 50 מיליון, 60 מיליון, ועדיין מע"צ חייב לי כסף, ואני מדבר שיש סדר גודל, שעדיין בצנרת יש עוד כסף שמגיע לנו ממע"צ – יותר מ-10 מיליון, כי זה צמוד וריבית. אז אני אומר לך, בכל מקרה איך שלא תהפוך את הפרוייקט הזה, זה היה הפרוייקט הכי גדול (כמו שאמרת), אבל הכי כדאי ובעלויות הכי נמוכות שאפשר היה לחשוב עליהן. וזה עוד לא נגמר, יש לנו את הזרוע הצפונית.

עמוס ירושלמי: מוטי, אולי אתה תהיה איש הביקורת?

מוטי ששון: עמוס, אתה תתפלא, אנחנו מאמצים את המלצות וועדת הביקורת. אני לא מדבר על זה.

אני רק מדבר, כשאתה מדבר על פרוייקט ענק שכרגע הוא 460 מיליון שקל, אתה יודע מה זה? כמעט חצי מיליארד שקל שהעיר הזאת קיבלה במתנה כמעט? אתה מבין מה זה עושה לאיזור התעשייה?

עמוס ירושלמי: אין וויכוח על הפרוייקט הזה. ההערה מתייחסת לאפקטיביות שלך,

מוטי ששון: האפקטיביות זה הכי אפקטיבי שיכול להיות.

עמוס ירושלמי: לכן ציינתי שהפרוייקט הוא באמת מורכב ואפילו-

מוטי ששון: מה זה מורכב? מסובך ברמות. אתה יודע מה זה להתנהל כשמישהו פושט לך רגל? הקבלן הראשי פושט רגל?

יואל ישורון: ההמלצות שלנו, לאור ההערות של הביקורת, קודם כל שאמורה להתגבש מדיניות של תשלומים ולקחת בחשבון פרויקטים מתמשכים שחורגים מההיקפים שלהם, כמו המקרה הזה; 2. יש לגבש נוהל עירוני, שיקבע אמות מידה לניהול הסכמים עם מפקחים, מתכננים ויועצים. לפתור את הבעיה הזו של שינוי הסדרי התשלום, כמו שקרה במקרה הזה; 3. והדבר הנוסף, זה קודם, בהערה שאמרת ברישא, שצריך לקבוע – ואמרנו את זה בוועדת הביקורת – קריטריונים מופרשים לבחירה של מפקחים. מפקח שמתאים לפרוייקט של 30 מיליון שקל, לא נתפש בהיגיון שהוא מתאים לפרוייקט של

למעלה מ-134 מיליון.

משה בית-דגן : מי שבחרת אותו, החברה שמבצעת.

מוטי ששון : אבל עוד פעם, נפלת במלכודת הזו. זה לא 30 מיליון, היקף העבודה זה לא 30 מיליון.

יואל ישורון : אמרתי, הוא התחיל ב-30 מיליון ושינו את זה,

מוטי ששון : בדיוק, זה בשלבים.

יואל ישורון : בשלב הראשוני שלו, הוא תוכנן ל-30 מיליון. וגם הסיכום שהיה עם המפקח, היה-

מוטי ששון : יואל, רק להבנה, זה פרוייקט של מאות מיליוני שקלים. אתה מקבל סכום שמאושר ע"י משרד התחבורה. זה הסכום היחידי שאתה יכול להתחייב עליו, בלי אישור של משרד התחבורה אתה לא יכול להתחייב לאף סכום. נתנו לך 30 – אתה מתחייב על 30, נתנו לך 100 - אתה מתחייב על 100. אתה צריך להעביר לאישור של משרד הפנים. משרד הפנים שרואה אין אישור חשב של משרד התחבורה, בשבילו לא שווה שום דבר.

היה לי מקרה עם שמשון שושני, באתי עם מכתב פרוטוקול שהוא כתב, היה מנכ"ל משרד החינוך, זה לא תופש. אמר לי 'קח את זה, זרוק את זה לפח'. הוא לא שווה כלום. רק הרשאת חשב. אז עומדים ב-30 אתה חותם על 30.

יואל ישורון : אני עובר לאגף תשתיות, זה התחום הרביעי והאחרון שנעשתה עליו ביקורת. גם שם היה מעקב אחרי ביצוע הפעולות השונות שבמסגרת אגף התשתיות. גם כן, ההתקשרות היא עם קבלני ביצוע, עם המתכננים, מנהלי הפרויקטים וכו'. ואז כמובן ההתחשבנויות הכספיות. הביקורת נתנה דעתה לכמה דברים, אני אגע ממש בפינצטה בכמה מהם: 1. ההודעות לקבלנים על תקופת האופציה. ההנחיה היא לתת את זה 60 יום לפני תחילת הארכת ההסכם. חלק מההודעות נתנו אפילו לאחר מועד תחילת ההתקשרות. זה לא מקובל, ולכן הביקורת העירה שצריך לתת את הדעת, צריך לפעול עפ"י הנחיות בהקשר של הארכת האופציה. כמו כן, הארכת החוזים עם הקבלנים השונים, ההנחיה היא (זה במסמכי המכרז), שהארכה צריכה להיות כל שנה ושנה.

בחלק מהמקרים, החוזה הוארך בשנתיים. גם על זה הערנו, שיש להקפיד שהחוזה יארכו עד שנה, זה בהתאם להוראות המכרז.

הביקורת התייחסה גם לקבלת ערבות טיב בתום שנה מהפרויקטים, זה הערבות שבוחנת למעשה, את הקבלן, להתחייב על התיק של ביצוע העבודה וכתב ערבות בנקאית, כמו שמפורש וכתוב בתנאי החוזה – לפעמים היה כתוב 10% ונתנו 5%, הביקורת העירה גם על זה; וכמובן, המגזר נשאר מהקבלנים לעמוד בלו"ז שנקבע בפרויקטים מסויימים – אנחנו אומרים את זה וחשים את זה, ובמקרה שהם לא עומדים בלו"ז שנקבע, אז לחייב אותם בפיצוי כפי שכתוב בחוזה.

הדבר האחרון, אנחנו גם עשינו מעקב אחרי הביקורת משנים קודמות. והתיקון שלהם – אני חייב לציין, יחד עם חברי הוועדה והמבקר עצמו - שאנחנו רואים משנה לשנה תיקון משמעותי של הדו"חות וההערות שהביקורת העירה. הוועדה נתנה את דעתה למקום שלא תוקן והוא קריטי וחשוב, זו היחידה לאיכות הסביבה. זה המענה למצבי חירום בכל הקשור לחומרים מסוכנים באיזור התעשייה. הצבענו על זה, שזה מוקד משמעותי, ועדיין לזה לא נמצא פתרון.

אני רוצה להודות, בסיום, למבקר העירייה, לעו"ד שלו, על העבודה הבאמת מקיפה והמעמיקה שנעשתה בדו"ח הזה, ולחברי וועדת הביקורת שהשתתפו בכל מה שקשור לדו"ח ובהמלצות שנתנו לנו. אני רוצה לומר גם, בסיום, שגם להערות שהביקורת מצאה, לדעתי לבד מהסיפור של המפקח, אין הערות-זאת אומרת קטנות, הן לא הערות משמעותיות. תודה רבה. אני מציע לאמץ את המלצות וועדת הביקורת.

מוטי ששון : תודה רבה. מי בעד אישור סיכומיה והמלצותיה של הוועדה לענייני ביקורת, לדו"ח המבקר לשנת 2009, במכתבו של יו"ר וועדת הביקורת, מה-1.8.2010.

(נערכת הצבעה)

בעד – 18,

נגד – אין

מתנגד – אין

אושר פה אחד

ה ח ל ט ה סיכומיה והמלצותיה של הוועדה לענייני ביקורת, לדו"ח המבקר שנת 2009, במכתבו של יו"ר וועדת הביקורת, מה-1.8.2010 אושרו פה אחד.

מוטי ששון : יש עוד שתי דקות, ננצל את זה להרמת כוסית לשנה החדשה. זו גם ההזדמנות להגיד יום הולדת שמח, לזברלו, ויום הולדת ליוליה שחוגגת היום והיא נמצאת בירושלים. ולך, חרש יעקב היה, ולקובי זיתוני ולפנחסוב היה, אז מזל טוב. אנחנו ננצל את זה כדי לאחל להם יום הולדת שמח. אני נועל את הישיבה.

מוטי ששון
ראש העיר

נתי לרנר
ע/ראש העיר
ורכז ישיבות מועצה